

[Else-Merete Ross.]

var der megen diskussion om den første paragraf, der taler om, at alle mennesker er født fri og lige. På engelsk benyttes ordet „men“, som jo betyder mænd og mennesker, og flere delegerede fandt det derfor uheldigt at benytte dette ord. Trods meget hovedbrud fandt man intet bedre udtryk, og den indiske delegerede foreslog, at det skulle slås fast ved en kommentar, at når ordet „men“ blev brugt, omfattede det både mænd og kvinder, og dette blev vedtaget. Jeg vil henstille til den højterede minister, at han vil fortolke udtrykket „alle unge“ som dækkende både kvinder og mænd, uden at det er nødvendigt, at vi har en speciel kommentar i loven, og at han, når han får forslag ind om oprettelse af kollegier, ved fordelingen ikke blot vil tage hensyn til den geografiske fordeling, men også til, at der bliver pladser i rimeligt antal til pigerne.

Ved første behandling var der nogle, der talte for, og andre, der talte imod, at kollegierne blev indrettet således, at de i sommertiden kunne bruges som hoteller. Under udvalgsbehandlingen har jeg fået det indtryk, at kollegierne kunne bygges forskelligt, men at man på steder, hvor man vidste der var behov for værelseudlejning i sommertiden, kunne bygge kollegier på en sådan måde, at de kunne bruges som hoteller. Jeg vil gerne spørge, om man fra ministeriets side vil overlade til de enkelte selvejende institutioner og fonds at træffe bestemmelse herom, selv om det muligvis kunne medføre en lidt forskellig standard inden for kollegiebyggeriet.

I mit parti er vi meget glade for dette lovforslag og håber, at loven virkelig må bidrage til at afhjælpe den fortvivlede boligsituation for unge under uddannelse. Derfor kan jeg på det varmeste anbefale lovforslaget.

Morten Lange: Udvalget har ved behandlingen af dette lovforslag været i et dilemma; tiden, som har været til vor rådighed, har været kort, og vi har alle været klar over, at det var bydende nødvendigt at få lovforslaget gennemført hurtigt. Det havde imidlertid været overordentlig ønskeligt, om udvalget kunne have fået lidt mere tid, ikke til at gennemgå lovforslagets detaljer

— det tror jeg ikke var nødvendigt — men til at orientere sig lidt mere med hensyn til det kollegiebyggeri, som allerede findes, og blive orienteret om de planer, som er udarbejdet på forskellig vis. Det kunne have givet anledning til en noget mere fyldig betænkning, og derigennem kunne vi måske have hjulpet lidt i retning af at finde frem til den fremtidige linje for kollegiebyggeriet. Men med den overordentlig akutte situation, der foreligger, har det i hvert fald forekommet mig, og jeg tror også det øvrige udvalg, at det var vigtigere at komme i gang end at raffinere disse planer yderligere.

Jeg skal derfor knytte nogle enkelte bemærkninger til spørgsmålet om den struktur, som vi formodentlig må sigte efter, og derigennem håbe jeg stiger lidt ned fra menneskerettighedernes erklæring til det lidt mere dagligdags kollegieliv. Blot skal jeg meddele det ærede medlem fru Else-Merete Ross, at med den nuværende formulering har kvinderne fået en fortrinnsstilling ved kollegiebyggeriet: der står, at det skal omfatte alle unge, og kvinderne er længere unge end vi andre, så i den formulering ligger der ganske givet en vis diskriminering af mændene! Men det går vel nok endda.

Efter lovforslagets formulering får man den opfattelse, som jeg også mener er rigtig som hovedprincip, at kollegierne skal være for alle unge, og det kan man vel fortolke sådan, at alle kollegier skal være for alle unge. Jeg tror også, det er et rigtigt hovedprincip, selv om vi sikkert må forudse, at en hel række af de kollegier, der opstår under hensyn til geografiske eller andre forhold, måske nok vil indskrænke sig til at omfatte en eller anden gruppe. Men det, som jeg opfatter som det vigtige i dette lovforslag, er, at en sådan indskrænkning, som hidtil har været hovedreglen, i fremtiden formodentlig bliver undtagelsen, og det tror jeg er rigtigt. Jeg tror, det vil være en fornuftig udvikling.

Jeg skal ikke sige mere om, at kollegiebyggeriet er presserende. Det er sagt ved første behandling, og det ærede medlem hr. Albertsen gentog det her fuldstændig korrekt formet, idet han sagde, at det var et spørgsmål, om ikke der måtte tages et mere pludseligt initiativ, end denne lov er udtryk for. Jeg er af den overbevisning,